

[OMOWNIK *sb m*

D pl om(o)wnik(o)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oszczerca [czyj]:

W połączeniu szeregowym: Nafzim Nieprzyacolom/ Przenáfládownikom/ y Omownikom [Vnfem feinden/ verfolgen vnd lefterern Gesangbüchlein ..., Nürnberg 1558, L3v]/ odpućic ych nawrocic/ Wyfluchay nas mily Panie. Krofej Ny.

Synonimy: osocznik, potwarca.

*Cf **OBMOWCA, OMOWCA***

MK